

Viljans tyranni
och den svaga flammen
av motstånd

Några texter om att resa i människan

av Emanuel Sigrids son

Antropologia Erectus

erectus, de enkla besökarna utan livets vetorätt,
svält så mycket tid ur träden, gått månvarven
förbi, horisontens pilgrimer

vi läser era försiktiga avtryck som något som
saknas oss

(Ur Tecknens tid)

Antropologia Homo sapiens sapiens

på stranden ser de förvånat på stockarna som
om de fallna träden känt till att landet väntat
dem: ur drömtiden stiger de två systrarna

och de som anlänt andas in stjärnhimlen

de finns, de har stigit ur den inre huden

(Ur Tecknens tid)

Antropologia Homo sapiens

är det sömnen som ger verktyget att sprida död
över sitt mått, överlämnade människan till sig
själv att yla längst upp i näringskedjan

(Ur Tecknens tid)

Antropologia Flocken och kastspjutet

hon följer dimman som riktning, snuddar vid flöjten i skinnfållen, känner hur den sväller som modersmjölk, anar tonerna som skall komma och vika bort de som inte räknas, över stäppen letar sig namn som björk, vide, asp mot framtiden, hon smeker sig över magen, känner sparkarna, och så över sitt kön, hon är redo för mer lust, blodkärlen är fyllda, hon känner mest för honom som vaktar högst upp i passet, håller blicken på de: andra, men den mannen är inte fadern

innan solen vunnit hela vägen håller hon upp kastspjutet, den vassa eggen vet inget om de krig som skall komma, men eggen är slipad så att krigen blir oundvikliga genom att stava sig ur jakten och naturens enkla vilja skall falla till marken som stoft och ge rum för: lust till

(Ur Tecknens tid)

Antropologia Sol, jord och vatten

efter att människan har börjat dricka ur sädens
bägare reser sapiens tidsådror mot himlavalvet,
när dagen är inne, letar sig jordens kalender
fram till solskivan

och utsädet blir herre och slav

Göbekli Tepe, Goseck, Nebra klingar och skär ett
kabinett av bruten olycka och bruten lycka

när vildvete i grottzonen styckas till: makt

(Ur Tecknens tid)

Antropologia Sapiens av den nionde dagen

Några mjuka fragment med försiktiga fotsteg
runt oljelampan Du vill flamman stilla

Dina läppar är inte blinda för främlingar som
kom söderifrån

Och Du ser kvinnan som kommer ner för
sluttningen Hör hennes heta andetag
Berätta mig Berätta mig

Och Du tar med henne till Din inre gård
I Dina händer har Du mjölk och vax

Ingen slav låser om Er

(Från Krogen Den Nionde Dagen)

Antropologia Människooffer

längs tidens djup, de omkastade skikten där
lera ljuder av vatten, dansar offret på knä med
fötterna bundna mot ryggen

och meningen fortsätter att stå oskriven som en
solbreda utan ljus

(Ur Tecknens tid)

Antropologia Alfahane Sexuell

Du med uråldrig sten under hälen
Lazuramuletter rasslar runt vristen Till skydd
mot ormens hugg Du tar med dig ynglingen
från torget att besöka Din bädd Hans lust ser
ingen ingång till dödens kamrar Men inte
heller Dina egyptiska brokiga lakan där Du
strött myrra, aloe och kanel Men han tycker om
månskenet som lyser upp Din kropp

När han går är Du kvar i honom Längs vägen
är det oljan från Ditt hår han andas På tungan
glittrar saltet från Din hud Han lägger inte ens
märke till spejarna han möter med segerhorn i
blicken

och segraren skall äkta Ditt kön

(Ur Tecknens tid)

Antropologia Alfahane Soldat

Soldaten håller upp öflaskan och säger: Ernst Jünger. Många upprepar: Ernst Jünger.

Soldaten försätter: Döden luttrar fram ett krigarsläkte. Så är det! Blodiga scener med oväntad munterhet, det går. Blommiga körsbärsträd, väl värda att gjuta sitt blod för, det går. Vissa är det synd att skjuta ihjäl, men det går. Se ett barn gråta, höra ett barn gråta, det går. Demonisk lätthet och överraskande skrattanfall, så är det. Kliva på mjuka kroppar, både levande och döda, det går. Känna den sötaktiga lukten, det går. Skjuta mot sina egna, det går. Tappa bort någon som blir sjuk av rädsla, det går. Höra plågade skrik som grodors läte, det går

Känna övermäktig vilja att döda, låta bli på grund av ett fotografi, det går. Rusa vidare för att döda och göra det, det går. Att falla och tro att allt är över, känna sig lycklig, vakna till liv, olycklig: och ta emot en orden för tapperhet i fält, det går

Och gå ut i nästa krig, det går. Det blir tyst. Alla ser på varandra.

(Från Krogen Den Nionde Dagen)

Antropologia ur Encyclopedia för våld som verktyg

Hesekiel 9:6: Birkenau: Jenin: krossa, sticka, hugga, våldta, skära, påla, strypa, kväva, hänga, halshugga, stegla, garrottera, sönderslita, stycka, massakrera, bränna, plåga, tortera, förgifta, gasa, bomba, svälta, förnedra, piska